

Vefasız Kadın

– KARAM-41 · 21 Eylül 2014

Yanımda sanmıştım, gitmişsin meğer,
Duygumda zihnimde, bir düşsen eğer,
Bir hiç mi tuttuğum, gölgen mi değer.
Bahtıma yağ dedim, gamla yıkadın,
Gönlümün harından, gül deren kadın.

Gitmeden özleten, görmeden bakan,
Girmeden nabzımda, kan olup akan,
Değmeden tutmadan, bağrımı yakan.
Kahretmek mi yoksa, nedir maksadın?
Tebessüm et biraz, kem bakma kadın.

Ne hepten uzaksın, ne bende varsın,
Gerçeksen kucak aç, kollarım sarsın,
Bir masal mıydık biz, nasıl bir yarsın.
Gözyaşım kadehte, madem susadın,
Müjgândan cımbızla, nem alan kadın.

Bakarken zakkumsun, baldıran zehir,
Köpüren sel san ki, coşkun bir nehir,
Bu beden, yaktığın, külden bir şehir.
Her zaman böyle mi, zıkkım mı tadın?
Bağrıma gül değil, kor serpen kadın.

Hayalsin, kimi giz, bazen her yerde,
Bir rüya, kâh serap, bilmem ki nerde?
Dağıldım bir son ver, kapansın perde.
Canımdan can aldın, hicran tıkadın.
Kederden boğmaya, ahdeden kadın.

Uslanmaz isyankâr, dünyama darsın,
Bilmedim ne düşman, ne de ki yarsın,
Ya çek git, ya gel sev, kollarım sarsın.
El miyim ben neyim? Olmuşum yadın,
Bu kadar sitem çok, ey mağrur kadın.

Elemle gam salan, hem vuslat çalan,
Sayende aşk nalan, sevmek de yalan,
Olmuştur kalp talan, enkazdır kalan.
Bilmedim, namın mı, kapris mi adın?
Desen de fark etmez; "vefasız kadın".

Karakalem çalışması bana aittir